

NOVES

OBIT. El diumenge 27 d'Octubre, a migdia, ens va sorprendre una nova inesperada: l'amic En Adolf Torroja havia mort el dia avans, a les cinc de la tarde, víctima d'una pulmonia fulminant, i acabava d'esser enterrat en el Cementeri Espanyol.

El finat era fill d'Igualada, comptava 29 anys d'edat i en portava sis de residir a aquest país.

El malaguanyat amic que'ns ha deixat per sempre fou estimadíssim de tothom per le seva integritat i per el seu immaculat amor a Catalunya.

Amés d'haver estat un dels fundadors del dissolt Centre Català, hi desempenyà els carrecs següents: secretari; director i primer actor de la secció teatral i redactor de la revista *Catalonia*, orgue de dita societat.

Deixa una viuda que encare no sab la seva desgracia, una filleta nascuda dos dies avans de la mort, pare i germans, ausents, mare politica, germans politics.

A tots ells endrecem el testimoni de nostre sincer condol.

ONOMASTIC. Per manca d'espai no varem donar compte a son degut temps de la festa que per a celebrar l'onomàstic de la simpática senyoreta de nostra colonia, Na Mercé Matalí, tingué lloc el dia 24 de Setembre en el domicili de la seva distingida familia.

Bells ramells de flors demostravem gentilesa de sos obsequiants.

El mestre En Joan Aulí executà admirablement belles cançons catalanes; Na Mercé Matalí, que posseix hermosa veu, cantà amb tendre sentiment la cançó del músic-poeta, En Josep Anselm Clavé, «L'enyorament» i altres cançonetes que impresionaren al escullit auditori, quin premia amb entusiastes aplaudiments la justa execució donada, tant per part de la cantanta, com del mestre; es llegiren poesies, entre elles la delicada composició de nostre gran poeta místic en Jascinto Verdguer, «Per qué canten les mares?»; hi hagueren ballades; en fi, una festa agradabilíssima de la que'n guardaran bona memoria tots quants hi assistiren.

La catalanitat de la festa feu que al acabar-se i camí de casa, en nostra ànima transportada a la dolça Catalunya, hi resonessin encare les estrofes: *Cert que és un fer torment—lo mal d'ausencia.—Cert que és un fer torment—l'enyorament. . . .*

VIATJERS. Ha sortit cap a la Patria, en viatge de esbarjo, el conegut i acreditat comerciant membre de nostra colonia, En Celedoni Torrellardona.

Li desitjem moltes felicitats i molt llarga estada.

El volgut país i amic En Honest Casulleras, va arribar el mes passat de Barcelona, empendat del progrés i de la vida intensa de la terra enyorada.

PUBLICACIONS REBUDES. «EL ARTE TIPOGRAFICO» de Nova York, número corresponent a Octubre. Revista d'escaienta presentació i d'interessant informació especialista.

«EL PUEBLO», de Méjic. En el núm. 1423, corresponent al 2 d'Octubre últim, s'ocupa de nostra revista, dedicant-nos molt encomiàstiques paraules, quines agraim pregonament.

«PRO-PATRIA», de Méjic. Número 31 a 34. En el número 33 ens diu, contestant a lo que deiem en nostre número anterior, que no viu de prejudicis i que no va tenir cap prevenció al no publicar complet el article de Rodó. Agraim que aixís sigui i agraim també els elogis que dedica a Catalunya.

«ROJO Y GUALDA», de Méjic. Números 130 a 132. Revista espanyola al servei del *Kaiser* i de la seva *Kultur*. No ens plau aquest setmanari, sobre tot les seves caricatures, péssimes i poca-soltes.